Commissariaat
voor de Media

cvdm.nl

1 MOCW
2 DGCM
3 MeC

Ministerie van OCW
Zaaknr.
Datum reg. 19 JAN. 2025
:nr.
Directie MeC

Ministerie van Onderwijs Cultuur en Wetenschap
T.a.v. de heer dr. E.E.W. Bruins
Postbus 16375
2500 BJ 'S-GRAVENHAGE

Datum	**Onderwerp**		
9 januari 2024	Wetgevingsbrief Commissariaat voor de Media		
Uw kenmerk	**Ons kenmerk**	**Contactpersoon**	**Doorkiesnummer**
-	991482 / 993847	Anne-Marie van den Heuvel	+31 35 7737750

Geachte heer Bruins,

Het Commissariaat voor de Media (hierna: Commissariaat) is de onafhankelijke toezichthouder op de naleving van de Mediawet 2008 (hierna: Mediawet) en de Wet op de vaste boekenprijs. Met zijn werk beschermt het Commissariaat de onafhankelijkheid, pluriformiteit, toegankelijkheid en veiligheid van het media-aanbod. Tegelijk ondersteunt het daarmee de informatievrijheid. Om onze taken goed uit te kunnen voeren is kwalitatief goede wet- en regelgeving belangrijk. In de huidige wetgeving zien wij in de toezichtspraktijk enkele knelpunten en risico's die wij graag onder de aandacht van de wetgever willen brengen. In deze wetgevingsbrief signaleert het Commissariaat gewenste aanpassingen. Hiermee beoogt het Commissariaat de effectiviteit van zijn toezicht te verbeteren en de media-gebruiker beter te beschermen met het oog op maatschappelijke ontwikkelingen.

Ontwikkelingen
De regering heeft het voornemen om het landelijke publieke bestel te herzien. Het Commissariaat deelt de noodzaak tot hervorming. Het huidige bestel loopt tegen zijn grenzen aan zoals we eerder hebben gesignaleerd aan uw voorgangers. Het Commissariaat benadrukt dat de tijd voor hervorming van het bestel begint te dringen, en onderschrijft dat hiervoor een verlenging van de huidige erkenningsperiode met twee jaar een randvoorwaarde is.

Daarnaast is duidelijk zichtbaar dat de mediasector zich snel heeft ontwikkeld en is gedigitaliseerd. De gehanteerde terminologie in de Mediawet sluit vaak niet meer aan bij de huidige praktijk. Dat maakt dat de Mediawet toe is aan modernisering. De voorgenomen hervormingen van de publieke omroep en ook de aanstaande herziening van de Audiovisuele Mediadiensten Richtlijn (hierna: AVMD Richtlijn), bieden een uitgelezen kans om de gehele Mediawet te hervormen en te moderniseren en daarin onze wetgevingsaanbevelingen mee te nemen. Hiervoor is een lange termijnplanning vereist. Het Commissariaat gaat hierover graag in gesprek met uw ministerie en nodigt u uit om voorbereidende werkzaamheden te treffen met het oog op de herziening van de AVMD Richtlijn en een herziening van de Mediawet.

Bezoek Hoge Naarderweg 78 • 1217 AH Hilversum
Post Postbus 1426 • 1200 BK Hilversum
Contact cvdm@cvdm.nl • 035 773 77 00

In de tussentijd brengt het Commissariaat graag alvast deze wetgevingswensen onder uw aandacht. Deze brief bevat zowel institutionele wetgevingswensen als beleidsmatige wetgevingswensen, en vraagt ten slotte aandacht voor enkele lopende trajecten.

1. Institutionele wetgevingswensen

In onderstaande alinea's staan we stil bij de institutionele wetgevingswensen, waarin de organisatie van het Commissariaat centraal staat. In deze wetgevingsbrief leggen we de nadruk op de onafhankelijkheid van het Commissariaat als toezichthouder en de mogelijkheden omtrent het delen van informatie.

1.1. Onafhankelijkheid toezichthouder

Wij verzoeken om het schrappen van artikel 7.9 uit de Mediawet. In artikel 7.9 van de wet is namelijk de bevoegdheid van de minister opgenomen om de besluiten van het Commissariaat te schorsen of te vernietigen.

Een goed functionerend onafhankelijk mediabestel is van groot belang voor de democratische rechtsstaat. Ook de waarborging van de onafhankelijkheid van de toezichthouder op de naleving van de Mediawet is hierbij belangrijk. In de Memorie van Toelichting bij een wijziging van de Mediawet[1] schreef toenmalig minister Slob hierover: "*De waarborging van de onafhankelijkheid van de media tegenover beïnvloeding van de inhoud van programma's, of die nu vanuit een commercieel of politiek belang zou plaatsvinden, vereist een bij uitstek onafhankelijke toezichthouder.*" Daarnaast is het in een democratische rechtstaat van groot belang dat de politiek geen invloed kan uitoefenen op de inhoud van de media. Uit antwoorden op recente Kamervragen blijkt dat u zich bewust toont van de risico's van de uitoefening van druk van de politiek op de inhoud van media-aanbod.[2] Het Commissariaat is van oordeel dat dit nu onvoldoende geborgd is in de Mediawet.

Het Commissariaat is zich ervan bewust dat de minister stelselverantwoordelijkheid draagt voor het goed functioneren van de mediasector en het goed functioneren van de toezichthouder. Volgens het Commissariaat gaat de bevoegdheid van de minister om besluiten te schorsen en te vernietigen echter verder dan nodig is voor deze stelselverantwoordelijkheid. Dit is niet alleen in strijd met de zes principes van goed toezicht van het ministerie van BZK en de WRR in het rapport 'Toezien op publieke belangen', p. 81, maar ook met artikel 30 van de AVMD Richtlijn. Op grond daarvan zouden mediatoezichthouders zowel juridisch als functioneel onafhankelijk moeten zijn van de overheid. Dat van de bevoegdheid van artikel 7.9 Mediawet in het verleden terughoudend gebruik is gemaakt, biedt derhalve geen garantie voor het uitblijven van inmenging door een toekomstig bewindspersoon.

Op dit moment wordt in Europa bovendien de implementatie en uitvoering van de European Media Freedom Act (EMFA) voorbereid. In deze Europese verordening staat de onafhankelijkheid van de media en de mediatoezichthouders centraal. In voorbereiding op de totstandkoming van de regelgeving heeft ERGA een overzicht gemaakt van onder meer de onafhankelijkheid van alle EU mediatoezichthouders. Hieruit blijkt dat alleen in Nederland en Denemarken de minister een dergelijke

[1] *Kamerstukken II* 2018/19, 35042 nr. 3.

[2] *Kamerstukken II* 2024/25, 2024D41932.

Bezoek Hoge Naarderweg 78 • 1217 AH Hilversum
Post Postbus 1426 • 1200 BK Hilversum
Contact cvdm@cvdm.nl • 035 773 77 00

vergaande bevoegdheid heeft. De EMFA biedt daarom een goed moment voor de wetgever om de in artikel 7.9 van de Mediawet opgenomen bevoegdheid van de minister te schrappen.

1.2. Informatie delen

Het Commissariaat verzoekt de minister wettelijk te verankeren wanneer het Commissariaat informatie, waaronder bedrijfsvertrouwelijke informatie of persoonsgegevens, kan uitwisselen met andere overheidsorganisaties. Dit moet ervoor zorgen dat eventuele uitwisseling van informatie gebeurt op een duidelijke, transparante en proportionele wijze.

Voor de uitvoering van zijn taken werkt het Commissariaat samen met andere bestuursorganen, toezichthouders en organisaties die op basis van de Mediawet een specifieke rol toebedeeld hebben gekregen bij de bescherming van mediagebruikers. Het Commissariaat heeft bijvoorbeeld samenwerkingsafspraken met het Openbaar Ministerie (OM), de Kansspelautoriteit, de Rijksinspectie Digitale Infrastructuur, de Stichting Reclame Codecommissie en NICAM. Ook is gezamenlijk met de Autoriteit Consument & Markt (ACM), de Autoriteit Financiële Markten (AFM) en de Autoriteit Persoonsgegevens (AP) het Samenwerkingsplatform Digitale Toezichthouders (SDT) opgericht.

Voor een effectieve samenwerking met deze partijen, is het van belang dat het Commissariaat informatie kan uitwisselen met deze organisaties. Dit kan ook toezichtvertrouwelijke informatie en persoonsgegevens betreffen. Uitwisseling van gegevens maakt het toezicht efficiënter en effectiever, omdat dubbel werk voorkomen wordt en partijen elkaar vanuit hun bevoegdheid kunnen aanvullen en/of versterken. Bijvoorbeeld voor de effectieve bescherming van minderjarigen en het toezicht op schadelijke content is het belangrijk dat het Commissariaat en NICAM (toezichtvertrouwelijke) informatie kunnen uitwisselen die verkregen is bij het toezicht. Daarnaast past gegevensuitwisseling binnen het overheidsbrede programma 'Werk aan Uitvoering' dat tot doel heeft de publieke dienstverlening te verbeteren. Door gegevens te delen met andere organisaties voorkomt het Commissariaat dat media- instellingen onnodig langs verschillende loketten moeten. De ACM heeft deze bevoegdheid nu al. Deze is vastgelegd in artikel 7 van de Instellingswet Autoriteit Consument en Markt. Deze bevoegdheid kan als voorbeeld dienen.

2. Beleidsmatige wetgevingswensen

In onderstaande alinea's gaat het Commissariaat in op beleidsmatige wetgevingswensen, waaronder het bevorderen van de zichtbaarheid van aanbod van algemeen belang, de borging van de onafhankelijkheid van het media-aanbod van landelijke publieke omroepen, het toezicht op uploaders en gedrag en cultuur.

2.1. Bevorderen zichtbaarheid aanbod onafhankelijk nieuwsaanbod

Het Commissariaat vraagt om een juridisch kader dat garandeert dat een onafhankelijk en hoogwaardig nieuwsaanbod voor iedereen vindbaar, herkenbaar en beschikbaar is.

Uit de Mediamonitor 2024 blijkt dat het gebruik van sociale media en streamingdiensten blijft groeien. Deze ontwikkeling gaat ten koste van het gebruik van het traditionele media-aanbod. Dit is zorgelijk omdat Nederlandse lineaire televisiezenders niet alleen burgers informeren, maar ook een belangrijke verbindende rol spelen in de samenleving. Streamingdiensten kunnen deze functies niet overnemen, omdat zij nauwelijks nieuws en actualiteiten aanbieden en bovendien slechts een beperkt Nederlands aanbod hebben. De informerende rol van media kan in de toekomst deels worden opgevangen door sociale media, maar alleen als betrouwbaar journalistiek aanbod beter zichtbaar en vindbaar wordt.

Bezoek Hoge Naarderweg 78 • 1217 AH Hilversum
Post Postbus 1426 • 1200 BK Hilversum
Contact cvdm@cvdm.nl • 035 773 77 00

De toegenomen betekenis van digitale media in het algemeen en sociale media in het bijzonder vraagt ook om (meer) waarborgen voor onafhankelijkheid ten opzichte van de Big Tech-spelers, zoals ook de WRR toelicht in zijn onlangs verschenen rapport 'Aandacht voor Media'. Mediabedrijven zijn nu veelal afhankelijk van de platforms voor de zichtbaarheid en vindbaarheid van het aanbod. Uit het onderzoeksrapport 'Een blik op de toekomst van het nieuws', dat het Commissariaat recent heeft gepubliceerd, blijkt dat jongeren voornamelijk sociale media gebruiken om de hoogte te blijven van het nieuws. Tegelijkertijd zijn nieuwsmerken beperkt aanwezig op deze platforms en blijven deze nieuwsmerken beperkt zichtbaar en herkenbaar voor jongeren. Het is wenselijk dat sociale media en zoekmachines ten aanzien van de doorgifteverplichting hetzelfde behandeld worden als televisiepakket aanbieders zoals Ziggo en KPN. Voor deze televisiepakket aanbieders gelden nu al de zogenaamde 'must carry' regels, maar deze gelden niet voor social media en zoekmachines. Dit vraagt enerzijds om afspraken tussen publieke omroepen en platforms en anderzijds om specifieke wet- en regelgeving en toezicht. De huidige (Europese) wet- en regelgeving biedt aanknopingspunten, maar vraagt wel om meer precieze definities en een bredere reikwijdte om dit mogelijk te maken. Er is op korte termijn dus een nieuw juridisch kader nodig dat garandeert dat onafhankelijk hoogwaardig nieuwsaanbod ook voor jongeren vindbaar, herkenbaar en beschikbaar is.

2.2. Borging onafhankelijkheid media-aanbod landelijke publieke omroepen

Het Commissariaat verzoekt de wetgever om in de wet te verankeren dat ook de NPO zich bij de uitvoering van haar taken niet mag laten leiden door commerciële belangen en om in de wetgeving nader uit te werken welke afspraken de Ster en de NPO met elkaar maken.

Uitgangspunt van de Mediawet is dat de bekostiging van het publieke media-aanbod onafhankelijk van kijkdichtheid en waardering van programma's plaatsvindt. Dit betekent ook dat de programmering van de publieke omroep onafhankelijk en zonder enig commercieel belang moet worden vastgesteld. In het verleden heeft de wetgever er daarom voor gekozen om het uitzenden van reclameboodschappen te laten verzorgen door de Ster, een afzonderlijke publieke media-instelling die op afstand is geplaatst van de landelijke publieke media-instellingen. De wetgever sprak hierbij eerder van een 'scheidswand' tussen de publieke media-instellingen en de Ster. De 'scheidswand' voorkomt dat te realiseren reclameopbrengsten invloed (kunnen) hebben op het programmabeleid. Voor het vertrouwen van de maatschappij in de publieke omroep is deze scheidswand volgens het Commissariaat zeer belangrijk. Dit onderwerp wordt gezien de geplande bezuinigingen op de publieke omroep bovendien steeds actueler en relevanter.

Artikel 2.104a van de Mediawet stelt dat de raad van bestuur van de NPO bevordert dat tussen de NPO en de Ster afspraken tot stand komen over het beleid rondom de inkomsten uit reclame- en telewinkelboodschappen en de wederzijdse inspanningen daarvoor. In de Memorie van Toelichting staat hierover dat het bevorderen van de samenwerking tussen de NPO en de Ster als noodzakelijk wordt beschouwd om de reclame-inkomsten te optimaliseren. Dit artikel en de bijbehorende toelichting kunnen volgens het Commissariaat afbreuk doen aan de strikte onafhankelijkheid van de landelijke publieke omroepen van de commerciële belangen van reclameopbrengsten. Des te meer omdat 1) geen nadere toelichting is gegeven op de soort afspraken die de twee partijen maken en 2) in de wet niet expliciet geborgd is dat naast de omroepen ook de NPO zijn activiteiten zonder enig commercieel belang dient uit te voeren.

Bezoek Hoge Naarderweg 78 • 1217 AH Hilversum
Post Postbus 1426 • 1200 BK Hilversum
Contact cvdm@cvdm.nl • 035 773 77 00

2.3. Toezicht op uploaders

Uploaders moeten momenteel voldoen aan dezelfde verplichtingen in de Mediawet als grote streamingsdiensten met een eigen platform. Hierdoor zijn de wettelijke verplichtingen voor uploaders niet proportioneel. Wij verzoeken u om in de Mediawet een aparte regeling te treffen voor het toezicht op uploaders, zodat de verplichtingen en definities beter aansluiten op de praktijk.

De regulering en ondertoezichtstelling van uploaders is gebaseerd op Titel 3.2a van de Mediawet 2008, die bepalingen bevat over commerciële mediadiensten op aanvraag. Deze bepalingen zijn echter niet geschreven met uploaders voor ogen, maar voor grote aanbieders die beschikken over eigen platforms (denk aan Netflix), en veelal een heel ander verdienmodel hebben. Als gevolg hiervan moeten uploaders voldoen aan verplichtingen die niet altijd aansluiten op dit segment van de sector. Bovendien hebben uploaders hierdoor betrekkelijk zware administratieve lasten. Bijvoorbeeld de meldplicht van art. 3.29b en de verplichte aansluiting bij SRC van art. 3.6 kunnen komen te vervallen. Het Commissariaat geeft de voorkeur aan een systeem naar Vlaams voorbeeld, waarbij in beginsel alle uploaders onder toezicht vallen en de regels moeten naleven zonder dat zij worden geconfronteerd met betrekkelijk zware administratieve verplichtingen.

Een ander nadeel van de huidige wettelijke bepalingen is dat aanbieders die hun content niet uploaden, maar streamen in lineaire vorm via een platform, niet onder ons toezicht vallen. Zij vallen niet binnen de definitie van een commerciële mediadienst op aanvraag en ze worden op dit moment evenmin aangemerkt als commerciële (lineaire) omroepdienst. Dergelijke lineaire streamers vallen volledig buiten het toezicht van het Commissariaat, terwijl zij met hun media-aanbod dezelfde schadelijke effecten kunnen hebben als uploaders. Dit gaat ten koste van de bescherming van minderjarigen en creëert een ongelijk speelveld. Een dergelijk kanaal blijft daardoor buiten toezicht, omdat ze ook niet kwalificeren als één van de andere type media-instellingen in de Mediawet. Dat is onwenselijk.

Bovenstaande problemen kunnen niet (volledig) worden opgelost met beleidsaanpassingen van het Commissariaat, maar vragen ingrijpen van de wetgever. Een mogelijke oplossing is een toevoeging van een titel aan Hoofdstuk 3 (Commerciële mediadiensten), die specifiek betrekking heeft op uploaders en lineaire streamers (zonder eigen platform). Dit hoofdstuk zou een duidelijke definitie moeten bevatten van de aanbieders die als uploader of lineaire streamer worden beschouwd en een opsomming van de regels waaraan deze groep aanbieders zich moet houden of waarvan deze groep is uitgezonderd. Door uploaders/streamers onder te brengen in een apart hoofdstuk en op deze groepen een apart regime van toepassing te verklaren, kan tegemoet worden gekomen aan problemen die het Commissariaat nu in de praktijk waarneemt, onder andere omtrent toezichtkosten en onduidelijke reclameregels. Bovendien zou dit een kans zijn om beter onderscheid aan te brengen binnen deze zeer diverse doelgroep, die varieert van hobbyisten die slechts bijverdienen tot professionele ondernemingen met een miljoenenomzet.

2.4. Toezicht op landelijke publieke media instellingen

Het Commissariaat vraagt de minister om maatregelen ten behoeve van het toezicht op landelijke publieke media-instellingen. Om adequaat toezicht te houden op deze partijen is een wettelijke regeling omtrent het melden van incidenten aan de toezichthouder van belang. Daarnaast zou het Commissariaat graag in gesprek gaan over bevoegdheden ten aanzien van de betrouwbaarheid en deskundigheid van besturen en Raden van Toezicht. Aanleiding hiervoor zijn de ervaringen in het toezicht op gedrag en cultuur.

Bezoek Hoge Naarderweg 78 • 1217 AH Hilversum
Post Postbus 1426 • 1200 BK Hilversum
Contact cvdm@cvdm.nl • 035 773 77 00

Het toezicht op gedrag en cultuur is sinds eind 2022 geïntensiveerd. Onze aandacht is vanaf dat moment met name uitgegaan naar de waarborgen die partijen troffen voor onafhankelijk en zorgvuldig onderzoek naar (vermeend) grensoverschrijdend gedrag, omdat gedegen onderzoek van belang is voor het treffen van de juiste maatregelen. Het toezicht door het Commissariaat vereist om verschillende redenen aandacht voor gedrag en cultuur. In de eerste plaats is inzicht in gedrag en cultuur relevant voor toezichthouden op de maatschappelijke doelen die dit toezicht beoogt te beschermen (zoals het uitvoeren van de publieke media-opdracht, rechtmatige besteding van gelden en in het licht daarvan een goede werking van risicomanagement en juiste inrichting van bedrijfsvoering). In de tweede plaats heeft het Commissariaat de wettelijke opdracht om op een aantal specifieke gedrag en cultuur gerelateerde normen toe te zien.

Media-instellingen zijn uiteraard zelf verantwoordelijk voor een gezonde cultuur in hun organisatie. Het gedrag- en cultuurtoezicht van het Commissariaat richt zich op die kenmerken en risico's in de organisatiecultuur van publieke media-instellingen, die het uitvoeren van de publieke mediaopdracht door publieke media-instellingen, de naleving van wet- en regelgeving, en de naleving van de Gedragscode in gevaar brengen. Het Commissariaat beoordeelt omroepen op de mate waarin gedrag- en cultuurrisico's zijn ingebed in het risicomanagement en de besturing van de organisatie. In andere sectoren moeten onder toezicht staande instellingen de toezichthouder inlichten als er sprake is van een incident. Een wettelijk verankerde regeling voor incidentmeldingen vinden wij daarom van belang voor adequaat toezicht op gedrag en cultuur en op andere onderwerpen,

Het Commissariaat heeft geen bevoegdheden ten aanzien van besturen en/of raden van toezicht. Zoals ook de afgelopen periode is gebleken, is het voor de uitoefening van ons toezicht problematisch dat het Commissariaat geen bevoegdheden heeft waar het gaat om besturen en/of raden van toezicht. Als het gaat om de kwaliteit, het functioneren of het aanstellen van een bestuur of een raad van toezicht bij de publieke omroepen, zijn er op dit moment geen eisen. Wat ons betreft is dat wel noodzakelijk. Het lijkt ons daarom goed om het gesprek hierover (verder) te voeren. Dit is bij uitstek een onderwerp om mee te nemen in de discussie rond de hervorming van de publieke omroep.

3. Lopende trajecten

Het Commissariaat heeft het afgelopen jaar nauw samengewerkt met diverse ministeries, waaronder met name uw ministerie. Verschillende wetgevingswensen zijn daardoor gedurende het jaar reeds besproken. Een deel van deze lopende trajecten willen wij ook in deze wetgevingsbrief noemen, omdat deze bijzondere aandacht vergen.

- **Doorgifteverplichting:** In 2017 is het onderzoek en de evaluatie naar de wettelijke doorgifteverplichting afgerond. In zijn brief van 22 mei 2018 komt de minister tot de conclusie dat het voornemen tot het afschaffen van het standaardpakket geen onderdeel meer is van een wetsvoorstel.[3] De belangrijkste conclusie van het onderzoek is namelijk dat de bestaande *must carry* verplichting gehandhaafd zou moeten worden. Toegang tot publieke mediadiensten via de traditionele omroepdistributienetwerken is voor brede lagen van de bevolking nog steeds van algemeen belang. Verder neemt de minister in genoemde brief een aantal aanbevelingen van de onderzoekers over, waarmee hij toezegt de must carry-

[3] *Kamerstukken II* 2017/18, 32827 nr. 125.

Bezoek Hoge Naarderweg 78 • 1217 AH Hilversum
Post Postbus 1426 • 1200 BK Hilversum
Contact cvdm@cvdm.nl • 035 773 77 00

verplichtingen op periodieke basis te evalueren. Een evaluatie van de doorgifteverplichting is, naast de toezegging van de minister, ook Europeesrechtelijk verplicht volgens artikel 114, tweede lid, van Richtlijn (EU) 2018/1972. Het Commissariaat heeft dit eerder al op informele wijze gemeld, maar we brengen bij deze nogmaals de periodieke evaluatie van de doorgifteverplichting onder de aandacht.

- **Herijking 'open net':** In artikel 5.1 van de Mediawet is geregeld dat evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving op een 'open televisieprogrammakanaal' moeten worden verspreid. In de bijlage van de wet is een evenementenlijst opgenomen waarin is opgenomen welke evenementen op het 'open net' moeten worden uitgezonden. Het Commissariaat heeft reeds contact met uw ministerie naar aanleiding van zijn toelichting[4] op de verspreiding van evenementen via een 'open televisieprogrammakanaal' en de evaluatie[5] van de evenementenlijst door Dialogic. In de mediabegrotingsbrief 2025 is onder 6.1 opgenomen dat uw ministerie zich in 2025 gaat beraden over wat de mogelijke vervolgstappen zijn. Het Commissariaat onderschrijft de aanbeveling van Dialogic om de 'open net' definitie te herijken, omdat deze niet mee aansluit bij de huidige stand van de technologie, marktontwikkelingen en het veranderd kijkgedrag.

- **Toegankelijkheid:** Graag praat het Commissariaat verder met OCW over de toegankelijkheid van het media-aanbod. De bepalingen in de Mediawet voor de ondertiteling van televisieprogramma's voor mensen met een beperking, gelden op dit moment alleen voor lineaire mediadiensten. Bovendien zijn er alleen eisen gesteld voor de ondertiteling van oorspronkelijk Nederlandstalige producties. Dit betekent dat er een lacune in de wetgeving ontstaat wat betreft de ondertiteling op mediadiensten op aanvraag, maar ook wat betreft de catalogi van streamingsdiensten die in Nederland zijn gevestigd en zich richten op andere lidstaten.

- **Alcoholreclame**: Gezien de ambities in het Nationaal Preventieakkoord om overgewicht, roken en problematisch alcoholgebruik terug te dringen en vanwege het belang van de bescherming van minderjarigen, waardeert het Commissariaat dat is onderzocht of het wenselijk is om aanvullende regels over alcoholreclame op te nemen in de Mediawet. De regels voor alcoholische dranken gelden bijvoorbeeld niet voor commerciële mediadiensten op aanvraag, en dus ook niet voor video-uploaders. Per brief heeft de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, de kamer geïnformeerd over enkele mogelijkheden om alcoholreclame via wetgeving te beperken of te verbieden. Het Commissariaat ziet graag dat er meer aandacht is voor de gevolgen van alcoholreclame en de normalisering van alcoholgebruik door media. Daarnaast ziet het Commissariaat in aanvulling hierop ook graag meer aandacht voor andere typen reclame, bijvoorbeeld voor medische behandelingen. In het kader van de bescherming van minderjarigen, spreekt het Commissariaat graag verder met het ministerie over aanvullende reclamewetgeving.

- **Herziening toezichtkostenregeling**: Het Commissariaat is door OCW betrokken bij de herziening van de huidige toezichtkostenregeling. De toezichtkostenregeling is neergelegd in

[4] Commissariaat geeft toelichting op verspreiding van evenementen via 'open televisieprogrammakanaal' - Commissariaat voor de Media
[5] Evaluatie van de Evenementenlijst | Rapport | Rijksoverheid.nl

Bezoek Hoge Naarderweg 78 • 1217 AH Hilversum
Post Postbus 1426 • 1200 BK Hilversum
Contact cvdm@cvdm.nl • 035 773 77 00

een bijlage van de Mediaregeling en dient als grondslag voor de jaarlijks vast te stellen en te innen toezichtkosten die commerciële media-instellingen aan het Commissariaat verschuldigd zijn. Het Commissariaat vindt het daarbij belangrijk dat alle door ons verrichte werkzaamheden ten behoeve van commerciële media instellingen worden meegenomen bij de berekening van de door te belasten toezichtkosten. Wij hopen dat de nieuwe regeling kan worden ingevoerd per 1 januari 2026.

Graag dankt het Commissariaat u voor de gelegenheid om onze wetgevingswensen met u te delen. Uiteraard zijn wij bereid een nadere toelichting te geven.

Hoogachtend,
Commissariaat voor de Media

drs. Amma Asante
Voorzitter

Bezoek Hoge Naarderweg 78 • 1217 AH Hilversum
Post Postbus 1426 • 1200 BK Hilversum
Contact cvdm@cvdm.nl • 035 773 77 00